

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA III. broj 121 1. lipnja 2014.

7.VAZMENA NEDJELJA - U GODINI „A“

OČE, PROSLAVI SINA SVOGA!

U ono vrijeme: Isus podiže oči k nebu i progovori: »Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao. A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista. Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti. A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo. Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali. Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao jer riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao. Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima. Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi.« **lv 7,1-11**

**Vjerujem da
ću uživati
dobra
Gospodnja u
zemlji živih.**

Gospodin mi je
svjetlost i
spasenje:
koga da se
bojim?
Gospodin je
štit života
moga:
pred kime da
strepim?

ISUS MOLI ZA NAS

Oče sveti! Hvala ti za Isusa, tvoga Sina. Hvala što si ga darovao ovoj zemlji, što je postao čovjekom radi nas, radi svih ljudi čitavoga svijeta, svih generacija. Hvala ti, Oče, što si tako ljubio svijet, što si tako ljubio nas, da si nam Sina darovao.

On je uistinu ispunio tvoju volju. Samoga je sebe darovao za nas, jer si to ti tako htio. Dao je sve od sebe da nijednoga ne izgubi od onih koje si mu povjerio. Hvala ti za Sina koji je bio poslušan do smrti, do smrti na križu. Hvala ti za Sina Isusa, malenog i poniznog slugu, koji nije došao da bude služen, nego da služi.

Isuse, hvala ti za neizmjernu tvoju ljubav. Hvala ti za brigu za svakoga od nas. Ne želiš da ikoga izgubiš. Spreman si kao dobri pastir poći u potragu za izgubljenom ovcom, pa ma gdje se ona nalazila. Hvala ti, Isuse, za svu ljubav kojom nas i sada pratiš, kojom i sada hraniš svoju Crkvu. I mi smo neprestano dionici tvoje ljubavi u sakramentima, u molitvi, u susretima ljubavi i zajedništva. Hvala ti što si nam omogućio pristup u to zajedništvo života. Isuse, hvala ti što želiš da živimo ondje gdje si i ti sada u slavi svoga Oca. Hvala ti što si sve učinio da se to dogodi. Posebno, Isuse, hvala ti što si se molio

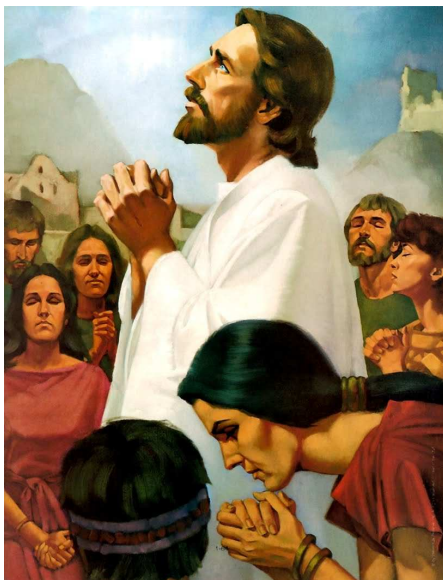
za nas na Posljednjoj večeri. Nisi molio samo za ove, nego i za sve koji će na njihovu riječ povjerovati. Mislio si pritom i na sve nas danas. Hvala ti, Isuse, što je tvoja ljubav neograničena. Molio si u onom času za sve ove naše sadašnje

trenutke i za ovaj naš čas. Mislio si na nas u svojoj ljubavi i dosegaio si nas u našem konkretnom svakodnevnom životu.

Hvala ti, Isuse, za svu ljubav i za tvoje povjerenje prema nama. Veseliš se što smo tvoju riječ sačuvali, premda ima toliko toga što sve to stavlja u pitanje u načinu našeg postupanja i

našega vladanja. Hvala ti što nas pred Ocem braniš i hvališ. I to je znak tvoje neizrecive ljubavi.

Molim te, Isuse, da nas pratiš i dalje na onaj način, kako si to obećao svojoj Crkvi. Molim te, Isuse, za Duha tvoga svetoga kojim želiš obogatiti svoju Crkvu i ispuniti je svojim mirom i sigurnošću. Molim te, Isuse, da nas pohodiš, da nas iznenadiš, da nas ispuniš tim Duhom koji je sposoban preobraziti lice zemlje, lice svijeta. Neka i nas preobrazi i učini tvojim učenicima do kraja.

Marcelin i Petar

Uspomena je na ova dva mučenika veoma stara. Sačuvao ju je drevni rimski misni kanon. Oni su bili klerici rimske Crkve. Marcelin je bio svećenik, a Petar egzorcist. Mučeni su oko g. 303. za vrijeme Dioklecijanova progonstva. Njihov se grob poštuje na starome rimskome groblju na Labikanskoj cesti. Ondje car Konstantin podiže baziliku, a uz nju mauzolej za svoju majku Helenu. Dio relikvija ovih svetih mučenika prenesen je godine 827. u Seligenstadt na rijeci Majni.

Najstariji izvještaj o mučeništvu ovih dvaju mučenika imamo od pape Damaza. On svjedoči da ga je kao dječak čuo iz ustiju samoga krvnika koji ih je mučio. Prema papinu svjedočanstvu sudac je odredio da mučenici budu pogubljeni u jednoj šumi. Zapovjedio je to da im se zametne svaki trag. Mučenici su si sami morali iskopati grob. U njemu su ostali sve dok ga nije otkrila rimska odlična gospođa Lucilla, koja ih je dala otkopati i prenijeti na drugo mjesto.

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

Ponedjeljak, 02. lipnja:

sv. Marcelin i Petar, mučenici.

Utorak, 03. lipnja:

sv. Karlo Lwanga i drugovi,
mučenici.

Srijeda, 04. lipnja:

sv. Kvirin Sisački, biskup i
mučenik.

Četvrtak, 05. lipnja:

sv. Bonifacije, biskup i mučenik.

Petak, 06. lipnja:

sv. Norbert, biskup.

Subota, 07. lipnja:

Prva je subota u mjesecu.

Nedjelja 08. lipnja:

blagdan Duha Svetoga

CRTICA-DVIJE O SVECIMA (I/ILI SVETKOVINAMA) U OVOM TJEDNU

Kvirin Sisački

Kvirin Sisački je biskupovao u Sisku od 284. do 303. godine. U to vrijeme su vladali rimski carevi Dioklecijan i Maksimilijan, a Ilirikom, to jest ovim našim krajevima, upravljao je podcar Galerije. Car Dioklecijan posljednji veliki progonitelj kršćana — izdao je 303. godine stroge zakone protiv kršćana. Po tim je zakonima trebalo rušiti crkve, paliti vjerske knjige i progoniti kršćane, naročito biskupe i svećenike. Na osnovu tih zakona uhićen je i sisački biskup Kvirin.

Nakon saslušanja u Sisku koje je proveo područni upravitelj Maksim, biskup Kvirin poslan je u Sabariju (danas Szombathely u Mađarskoj) gdje ga je na smrt osudio namjesnik Amancius. Smrt je izvršena utapljanjem, biskupu Kvirinu je 4. lipnja 303. o vrat obješen mlinski kamen te je s njim bačen u rijeku Sabaris. Prema legendi, tom prilikom dogodilo se čudo — biskup Kvirin, iako s kamenom oko vrata, dugo je ostao na površini razgovarajući s prisutnima. No, kako se zabrinuo da će narod zbog toga prizora i čuda uplašiti, biskup Kvirin je izmolio od Boga da potone. Posljednje riječi su mu, prema vjerodostojnom izvješću, bile:

"Sada tek u pravom smislu izvršavam svećeništvo, kada ću samoga sebe, prinijeti Bogu za žrtvu."

Kršćani su tijelo svetoga Kvirina izvadili iz rijeke, sagradili u Sabariji lijepu, veliku crkvu i u njoj pohranili svećevo tijelo. Koncem četvrtog stoljeća, zbog provala Huna, sabarijski su kršćani prenijeli tijelo Sv. Kvirina u Rim. Pohranjeno je u katakombama uz crkvu Sv. Sebastijana. Kasnije, 1140. godine, u svečanoj procesiji, prenesene su kosti u obnovljenu crkvu Majke Božje preko Tibra, gdje i danas počivaju.

Kako se često u izmjeničnoj molitvi kršćana čuju riječi preporuke: moli se za mene. Takvih preporuka bilo je na poseban način mnogo izrečeno kad su brojni hodočasnici u grad Rim ponijeli sa sobom mnoge i mnoge preporuke i brige onih, koji nisu mogli ići, koji su ih srcem pratili na njihovu putu.

Moliti se za druge, moliti se međusobno, iskren je izraz kršćanske ljubavi i vjernosti. U današnjem Evanđelju nalazimo jedan primjer prve i najotvorenije molitve za druge. Isus sam, u predvečerje svoje muke i smrti moli za svoje! U tu su molitvu u prvom redu uključeni apostoli, učenici, s kojima je Isus dijelio dobro i zlo zemaljskog života. Svaki su dan bili skupa. Približio se čas, kad Isus neće više biti s njima. Isus, siguran u jedinstvo koje dijeli s Ocem, preporuča svoje ljubavi Oca. To je molitva kojom bi Krist htio zaodjenuti u ljubav Očevu sve koje mu je Otac dao.

No, u toj molitvi šire se dimenzije njegove ljubavi. I mi smo uključeni u tu molitvu. O moli i za one koji će na riječ apostola povjerovati u Njega, i u onoga koji je Krista poslao. I mi danas, već smo nošeni srcem Kristovim. On misli na nas danas, na naše tjeskobe i brige, na naše žalosti i patnje.

Ne bojmo se! Krist ih pozna. I to aktivno, angažirano pozna. Pozna ih tako da su mu bliske. Moli se za nas. Moliti se u Kristovom smislu, to ne znači pasivno čekati razvoj događaja, nego angažirati se cijelim bićem oko ostvarenja volje Božje. Kad se Krist moli, onda ga dosljednost njegove molitve dovodi do dokaza bezgranične ljubavi, do raspeća i križa.

Radujmo se, jer smo uključeni u spasiteljsku molitvu Kristovu! Molimo se uvijek po duhu i srcu Kristovu, ne bojeći se uložiti u to svoj život i nastojanje!

Blizina blagdana svetog Antuna potiče nas da još intenzivnije sudjelujemo u pobožnosti TRUNAEST UTORAKA do svečeva blagdana kojega slavimo 13. lipnja. Ovaj utorak je **dvanaesti** u tom nizu.

A mjesec lipanj - Antunov mjesec, započinjemo danas koncertom klasične glazbe njemu u čast. Koncert će se održati večeras nakon svete mise ovdje u crkvi. Na koncert su pozvani vjernici naše crkve, štovatelji svetog Antuna i građani Zemuna posebno ljubitelji klasične glazbe.

Ovaj tjedan prije blagdana Duhova provest ćemo u molitvi da Bog u našim srcima ponovno osveži i utvrdi Dar Duha Svetoga. Svake večeri uz svetu misu molit ćemo i molitve Duhu Svetom.

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9, 11 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati. Ponedjeljkom nema sv. mise.